

عنوان مقاله:

بررسی قاعده فقهی تنزیل حکومت به خانواده با رویکرد به اصل تطابق عوالم در فلسفه

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی و حکمت اسلامی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فیروزه قدمی - طلبه سطح ۴، موسسه آموزش عالی مجتهده امین، اصفهان، ایران

عبدالرسول احمدیان - استادیار گروه فقه و اصول، دانشگاه باقرالعلوم علیه السلام، قم، ایران

خلاصه مقاله:

اصلی در فلسفه وجود دارد که بیانگر تطابق عوالم با یکدیگر می باشد. این تطابق و تاثیر طولی عوالم در یکدیگر در ابعاد وجودی انسان نیز وجود دارد و بین تعالیم دین اسلام نیز که مطابق با فطرت انسانی است در ابعاد مختلف فردی خانوادگی و حکومتی این تطابق وجود دارد و خانواده و حکومت در اسلام ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر دارند. در روابط والدین با فرزندان و نیز رابطه فرزندان با یکدیگر با توجه به ادله فقهی، همان احکامی که در خانواده جاری است در مقیاسی وسیعتر در حکومت نیز جاری می شود: مسائلی مانند ارث، نفقه، صلہ رحم، نامگذاری فرزندان، که با توجه به این ادله قاعده ی فقهی تنزیل حکومت به خانواده بدست می آید. این قاعده در روابط بین زوجین جاری نمی شود چون ادله قاعده ناظر به این رابطه نیستند و تنها شامل روابط بین فرزندان و والدین با فرزندان می شوند. از جمله ادله فقهی این قاعده می توان به آیه ۱۰ سوره حجرات که بیانگر برادری مومنان است و ۶ احزاب که بیانگر جایگاه و شان مادری برای همسران پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) است؛ و از روایات، روایاتی که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و امام علی (علیه الصلاه و السلام) را پدران امت میدانند، یا صلہ رحم را شامل دیدار مژمنان با یکدیگر علاوه بر دیدار خویشان نسبی با یکدیگر می دانند، اشاره کرد. در مباحث فلسفه و عرفان اسلامی نیز وحدت مورد توجه و تایید است. وحدت عرفان اسلامی نشانگر وحدت لایه های مختلف شریعت اسلامی در عین تنوع آنها و تاییدگر وجود نظامات اسلامی می باشد.

کلمات کلیدی:

تطابق عوالم، تنزیل، حکومت، خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381433>

